

2. Ar Direktyvos 2008/69/EB 3 straipsnio 2 dalyje pavartota formuluotė „ne vėliau kaip iki 2008 m. gruodžio 31 d.“ reiškia naikinamąjį terminą, atitinkantį 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB ⁽²⁾ siekiamą tikslą, ir dėl to valstybės narės negali jo pratęsti, nes šioje direktyvoje jis nustatytas kaip galutinis?
3. Jeigu būtų pripažinta, kad šis terminas gali būti pratęstas, ar jį galima pratęsti dėl objektyvių *force majeure* priežasčių, arba, kadangi 3 straipsnyje įgaliojimas suteiktas valstybėms narėms, tai reiškia, kad jos gali jį pratęsti paisydamos savo nacionalinės teisės aktuose įtvirtintų sąlygų ir reikalavimų?

⁽¹⁾ 2008 m. liepos 1 d. Komisijos direktyva 2008/69/EB, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414/EEB, įtraukiant veikliąsias medžiagas klofenteziną, dikambą, difenokonazolą, diflubenzuroną, imazakviną, lenacilą, oksadiazoną, pikloramą ir piriproksifeną (OL L 172, 2008 7 2, p. 9)

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos Direktyva dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332).

2016 m. gegužės 25 d. Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Europamur Alimentación S.A./Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

(Byla C-295/16)

(2016/C 305/21)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Europamur Alimentación S.A.

Atsakovė: Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į tai, kad Ispanijos įstatymu siekiama ne tik reguliuoti rinką, bet ir saugoti vartotojų interesus, Direktyvą 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos ⁽¹⁾ reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama nacionalinė nuostata, kaip antai 1996 m. sausio 15 d. Įstatymo Nr. 7 dėl mažmeninės prekybos reguliavimo 14 straipsnis, kuriuo nustatytas griežtesnis nei direktyvoje draudimas pardavinėti nuostolingai, taikytinas ir didmenininkams, tokią veiklą pripažįstant administraciniu pažeidimu, už kurį numatyta sankcija?
2. Ar Direktyvą 2005/29/EB reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiamas minėtas LOCM 14 straipsnis, net jeigu pagal šią nacionalinę nuostatą leidžiama netaikyti bendro nuostolingio pardavimo draudimo tais atvejais, kai (i) pažeidėjas įrodo, kad nuostolingų pardavimų siekė priderinti savo kainas prie vieno ar kelių konkurentų kainų, dėl kurių jo pardavimams daromas didelis poveikis, arba (ii) tai susiję su greitai gendančiomis prekėmis, kurios greitai bus netinkamos naudoti?

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, p. 22)